Rocznik 1937. Nr 49.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 27 listopada 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1937 r. o rozmieszczeniu, liczebności i zaopatrzeniu miejscowych straży (pogotowi) pożarnych i uznaniu straży pożarnych za miejscowe.
2. Ustalenie dodatku komunalnego do państwowych opłat na wyrób i sprzedaż trunków i przetworów wódczanych na rok 1938 w gminie Łagiewniki.
3. Utworzenie Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym w Świętochłowicach.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 października 1937 r.

o rozmieszczeniu, liczebności i zaopatrzeniu miejscowych straży (pogotowi) pożarnych i uznaniu straży pożarnych za miejscowe.

(Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 573).

Na podstawie art. 10 pkt. 1), 2) i 4) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. № 41, poz. 365) zarządzam co następuje:

I. O rozmieszczeniu i liczebności miejscowych straży i okręgowych pogotowi pożarnych.

§ 1.

Rozmieszczenie straży pożarnych powinno być takie, aby obszar działania straży obejmował w zasadzie jedno osiedle.

Starosta może zezwolić na utworzenie dla kilku osiedli położonych na obszarze jednej gminy wspólnej straży pożarnej, jeżeli straż taka będzie w stanie zapewnić na obszarze swego działania należytą ochronę przed pożarami i innymi klęskami.

§ 2.

W gminach miejskich, których obszar wynosi ponad 50 km², straż powinna być podzielona na oddziały, rozmieszczone w różnych dzielnicach miasta. W innych gminach straż może być podzielona na oddziały, o ile warunki miejscowe tego wymagają.

Oddział stanowi samoistną jednostkę straży pożarnej i może składać się najwyżej z 3 plutonów

§ 3.

Siedzibą okręgowego pogotowia pożarnego powinno być osiedle położone możliwie w środku obszaru działania pogotowia, posiadające najlepsze warunki szybkiego udzielenia pomocy, w szczególności o ile chodzi o łatwość wezwania pogotowia oraz przejazdu do innych miejscowości.

§ 4.

Obszar działania okręgowego pogotowia pożarnego powinien być dostosowany do jego możności udzielania szybkiej pomocy wszystkim osiedlom objętym działalnością pogotowia, nie może jednak obejmować mniej niż dwie gminy, ani też więcej niż obszar jednego powiatu.

§ 5.

Podstawę przy ustalaniu liczebności straży i pogotowi pożarnych jest pluton, składający się z trzech sekcji i stanowiący zespół 25 ludzi w zmianie służbowej wyposażony w odpowiednie środki przewozowe oraz w sprzęt wystarczający do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

§ 6.

Ilość plutonów straży lub pogotowia uzależnia się od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży lub pogotowia, który określa się według:

1. obszaru działania straży lub pogotowia i liczby mieszkańców zamieszkałych na tym obszarze,
2. sposobu zabudowania, liczby i rodzaju budynków,
3. stanu zaopatrzenia w wodę,
4. charakteru przemysłowego (ilości i rodzaju zakładów przemysłowych),
5. charakteru specjalnego (uzdrowiska, położenie nadgraniczne, obiekty użyteczności publicznej, obiekty wojskowe itp.).

§ 7.

Ilość plutonów straży lub pogotowi ustalona w zależności od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk, może być zmniejszona w zależności od:

1. odległości sąsiednich straży i pogotowi pożarnych,
2. sprawności, stanu liczebnego oraz stopnia wyszkolenia i wyposażenia w sprzęt straży pożarnych prywatnych znajdujących się na obszarze działania straży lub pogotowia,
3. warunków ułatwiających udzielenie szybkiej pomocy przez straże lub pogotowia sąsiednie (warunki drogowe, zmotoryzawane środki przewozowe, sygnalizacja alarmowa),
4. ilości i rodzajów ochronnych urządzeń przeciwpożarowych znajdujących się na obszarze działania straży lub pogotowia.

W wyjątkowych wypadkach, gdy środki finansowe gminy nie pozwalają na utrzymanie straży lub pogotowia w składzie przewidzianym w § 5, wojewoda, o ile warunki wymienione w ust. 1 na to pozwalają, może zezwolić, aby straż lub pogotowie liczyło mniej niż jeden pluton, nie mniej jednak niż jedna sekcja w składzie co najmniej 8 ludzi i wyposażona w sprzęt wystarczający do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

§ 8.

Przełożony gminy po wysłuchaniu kolegium zarządu gminy obowiązany jest opracować plan rozmieszczenia i liczebności miejscowych straży pożarnych oraz ustalić liczbę plutonów dla każdej straży.

Plany rozmieszczenia i liczebności straży oraz liczbę plutonów dla każdej straży zatwierdza starosta, a w Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

II. O zaopatrzeniu straży i pogotowi w sprzęt.

§ 9.

W gminach miejskich liczących ponad 40.000 mieszkańców wszystkie plutony (sekcje) straży pożarnej powinny być zmotoryzowane.

W gminach miejskich liczących od 10.000 do 40.000 mieszkańców straże pożarne powinny posiadać co najmniej jeden pluton zmotoryzowany.

W gminach liczących mniej niż 10.000 mieszkańców straże pożarne mogą nie posiadać plutonów zmotoryzowanych.

Okręgowe pogotowia pożarne powinny być zmotoryzowane.

§ 10.

Pluton zmotoryzowany straży lub pogotowia powinien być zaopatrzony w trzy samochody, z których każdy powinien być wyposażony w sprzęt potrzebny do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

Pluton niezmotoryzowany straży pożarnej powinien być zaopatrzony w dwa wozy konne, wyposażone w sprzęt potrzebny do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej oraz w trzy beczkowozy konne do przewozu wody.

§ 11.

Za podstawę zaopatrzenia straży w sprzęt techniczny, który składa się ze sprzętu: burzącego, gaśniczego, łącznościowego, ochronnego, oświetleniowego, przeciwgazowego, ratowniczego, sanitarnego, wodnego i specjalnego, służą wzorowe zestawy sprzętu ustalone przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Przełożony gminy ustala szczegółowy wykaz rodzaju i ilości sprzętu potrzebnego do każdej straży lub pogotowia w zależności od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży lub pogotowia (§ 3).

§ 12.

Sprzęt powinien być przechowywany w zamkniętych pomieszczeniach (remizach strażackich) i utrzymywany w takim stanie, aby był zdolny do natychmiastowego użycia przy akcji ratunkowej.

Klucze od pomieszczeń ze sprzętem powinny być przechowywane przez naczelników straży lub pogotowi albo przez ich zastępców w sposób zapewniający natychmiastową możność ich użycia.

Kontrolę nad należytym utrzymaniem, przechowywaniem i gotowością sprzętu sprawują przełożeni gminy przy pomocy naczelników straży i pogotowi.

III. O warunkach jakim powinny odpowiadać straże pożarne ochotnicze lub prywatne aby mógł im być nadany charakter straży miejscowych.

§ 13.

Charakter straży miejscowej może być nadany tylko takiej straży pożarnej, która odpowiada następującym warunkom:

a) ilość plutonów (sekcji) straży odpowiada wymaganiom planu, o którym mowa w § 6,

b) co najmniej $^3/_4$ spośród czynnych członków straży posiada wyszkolenie fachowe według programów, ustalonych właściwymi przepisami,

c) poszczególne plutony posiadają całkowite wyposażenie w sprzęt pożarniczy,

d) straż jest wyposażona w potrzebną ilość urządzeń sygnalizacyjnych i alarmowych, zapewniających szybkie wezwanie członków straży do akcji ratunkowej,

e) straż istnieje co najmniej od roku i wyniki jej dotychczasowej pracy są zadawalające.

§ 14.

Nadanie charakteru miejscowej straży pożarnej tej straży, która nie odpowiada warunkom w § 13 lit. b, c lub d, może nastąpić tylko z zastrzeżeniem, że brakujące warunki zostaną dopełnione w określonym terminie.

§ 15.

W razie gdyby straż przestała odpowiadać warunkom uzasadniającym nadanie jej charakteru miejscowego, starosta po przeprowadzeniu szczegółowej inspekcji straży i po wysłuchaniu opinii zainteresowanej gminy i wydziału powiatowego, pozbawi straż pożarną charakteru miejscowej straży pożaźnej.

IV. Przepisy przejściowe.

§ 16.

Wojewoda określi, które osiedla mają charakter przemysłowy lub specjalny (§ 6 pkt. 4, 5), oraz kolejność, w jakiej powinna następować organizacja straży na terenie poszczególnych gmin województwa w zależności od stanu finansowego gminy.

Przy ustalaniu kolejności należy uwzględnić charakter przemysłowy i specjalny osiedli na terenie gmin.

§ 17.

Okres, w którym powinno nastąpić zaopatrzenie straży lub pogotowi w sprzęt, nie może przekraczać lat trzech.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie, wojewoda może przedłużyć okres zaopatrzenia straży lub pogotowia do lat pięciu.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski

2.

Obwieszczenie.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 6 XI. 1937 r., zatwierdzonej uchwałą Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 16 XI. 1937 r. L. dz. Sm. 666 pobierać się będzie na rok 1938 dodatek komunalny w wysokości 10% do opłat państwowych na wyrób oraz 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych.

O p u b l i k o w a n o.

Łagiewniki, dnia 22 listopada 1937 r.

Naczelnik gminy

w zast.

(—) Knura Stan.
ławnik.

3.

Utworzenie Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym

w Świętochłowicach

W środę, dnia 24 listopada 1937 r. odbyło się w Świętochłowicach pod przewodnictwem p. Starosty Szalińskiego posiedzenie konstytucyjne Powiatowego Komitetu Obywatelskiego Zimowej Pomocy Bezrobotnym.

W posiedzeniu wzięli udział przedstawiciele wszystkich warstw społecznych w liczbie około 60 osób.

Przewodniczący przedstawił działalność Powiatowego Komitetu Funduszu Pracy na okres od 1 kwietnia do 15 listopada br. a następnie omówił potrzeby pomocy bezrobotnym na nadchodzący okres zimowy.

Powiat świętochłowicki jako jeden najbardziej dotknięty klęską bezrobocia potrzebuje dużej pomocy obywateli.

Po odczytaniu regulaminu Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym przystąpiono do wyboru Wydziału Wykonawczego, którego skład ukonstytuował się następująco:

Prezydium:

pp. dr Stateczny Walenty, dyrektor, W. Hajduk przewodniczący

mgr Pietrański Karol, wicestarosta zastępca przewodniczącego

Basista Paweł, naczelnik gminy, Nowy Bytom przewodniczący sekcji organizacyjno — propagandowej

Kubik Paweł, poseł, Świętochłowice przewodniczący sekcji zbiórkowo - rozdzielczej

Siwiec Szczepan, insp. biura, Świętochłowice sekretarz

W skład sekcji organizacyjno - propagandowej weszli jako członkowie:

pp. Ks. prałat Pucher Wawrzyniec, Piekary Śl.

Pietrzykowski Bronisław, gen. dyr., Ruda

Tomanek Emanuel, nacz. gminy, Lipiny

Przybyła Jan nacz. gminy Chropaczów

Markowa Jadwiga, Nowy Bytom.

Do komisji zbiórkowo - rozdzielczej wybrano jako członków:

pp. Ks. kanonika Otrębę z Świętochłowic

Dra Kuśnierza, insp. szkolnego z Chorzowa

Dra Jarocha, lekarza z Świętochłowic

Mgra Talińskiego, nacz. Urzędu Skarbowego w W. Hajdukach

Mgra Grzbielę, nasz. gminy W. Hajduki

Zakrzewską Helenę, kier. szkoły z Świętochłowic

Paczyńskiego Teofila, kupca z W. Hajduk

Potykę Longina, cechmistrza piek. z Lipin

Bryłę Jana z Świętochłowic.

Do komisji rewizyjnej powołano:

pp. Mgra Talińskiego, nacz. Urzędu Skarbowego z W. Hajduk

Świderskiego Kazimierza, dyr. banku z W. Hajduk

Sładka Teofila z Świętochłowic

Waleckiego Michała z Świętochłowic

Szopę Franciszka z Świętochłowic

Sekretariat Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym mieści się w gmachu Starostwa Świętochłowickiego, pokój nr 12 — 13.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.